

tages af spørgeren, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling afgiver sine løfter om øgede bevillinger til uddannelse i forståelse med finansministeren og i forståelse for de generelle krav til finansloven, som finansministeren udstikker.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg skal give spørgsmålet en meget kort begrundelse. Regeringen har flere gange udtrykt ærgrelse over at have haft så kort tid til rådighed i forhold til det finanslovsforslag, der netop er indgået forlig om.

I forhold til at bedømme både forliget og hvordan finanslov 2003 i øvrigt kommer til at se ud, vil jeg gerne bede om den korte version – der findes givetvis en meget, meget lang og teatralisk én om rammerne for 2003 – så vi kan begynde at gøre os en forestilling om det økonomiske råderum for 2003.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det burde ikke være nogen nyhed for spørgeren, at regeringen følger det, der også var i den tidligere regerings strategi, »Danmark 2010«, altså en 10-årig horisont, hvor rammen for væksten i det offentlige konsum er beskrevet som 1 pct. i gennemsnit frem til år 2005 og ½ pct. i gennemsnit frem til år 2010.

Det er den retning, og det er den vej, som regeringen fortsat betragter. Det vil sige, at der er et gennemsnitskrav, der hedder 1 pct. i yderligere vækst, når det gælder det samlede offentlige konsum: stat, amter og kommuner. Sådan vil det fortsat være. De præcise rammer for det enkelte år udmeldes i finansloven.

Margrethe Vestager (RV):

Nu er det jo typisk sådan, at regeringen for at kunne lave en gennemarbejdet finanslov, hvor man også har nået at tage politisk stilling til de ting, man foreslår, typisk vil begynde den finanslovproces meget tidligt.

Det vil sige, at man bør have et overblik, som må være i hvert fald under meget hastig forberedelse i de her tider i forhold til, hvad den konkrete ramme i finansloven så bliver, når man vil honorere de udmærkede målsætninger, som regeringen har overtaget fra den forrige.

Dét ville være meget hjælpsomt i forhold til at vurdere troværdigheden af det finanslovsforlig, som er indgået bl.a. på uddannelsesområdet, hvor besparelserne nu er placeret på reservati-

onskonti. Har man en økonomi, der svarer til at indløse det?

Kl. 13.45

Finansministeren (Thor Pedersen):

Må jeg sige om 2002: Vi er fuldstændig inden for rammen. Det, der er vedtaget i forliget, er fuldstændig inden for den ramme, som regeringen fremlagde i finanslovsforslaget, der var til førstebehandling her i salen – fuldstændig. Vi har den samme stramhedsgrad, finanseffekt 0,2. Vi har det overskud, det dagoverskud, som ligger i finanslovsforslaget. Det er også det, vi vil se, når året er gået. Vi når de samme mål frem mod år 2010. Vi har ingen ændringer.

Problemet for os har været, at den regering, vi har afløst, har været ualmindelig slap med hensyn til at efterleve egne målsætninger, har indgået aftaler med det kommunale system, hvor det kommunale system har fået hvisket nærmest ad bagdøren, at det godt kan være, der er en ramme for budgetvækst, men i øvrigt sker der ingenting, der kommer ingen nye forhandlinger, hvis man overskrider rammen.

Vi skal forsøge at genskabe respekten for, at de aftaler, man indgår, overholdes. Og det vil sige inden for den ramme, der er fastlagt i »Danmark 2010«, og som også er i den økonomiske redegørelse, som vi fremlagde i forbindelse med finanslovsforslaget her i januar.

Margrethe Vestager (RV):

Nu ved jeg ikke, hvorpå finansministeren baserer sin viden om, at der har været hvisket ad bagdøren til kommunerne om, at de ikke behøvede at overholde indgåede aftaler. Det er ikke noget, jeg har kendskab til i hvert fald.

Kan finansministeren konkretisere, hvordan man vil sikre, at kommunerne overholder indgåede aftaler?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ganske enkelt ved at indgå aftaler, hvor begge parter er klar over, at det her kan overholdes, og hvor man også godt ved, at en aftale kun har virkning og giver mening, hvis begge parter forsøger at overholde den.

Det er jo ejendommeligt, at i stort set hele perioden siden 1993 har væksten for det kommunale forbrug eller det samlede offentlige forbrug stort set været dobbelt så høj som det, regeringen egentlig havde fastlagt, uden at man har reageret på det. Det er det samme, der er sket år efter år efter år, og det er det samme, der er en